

Het belang van Limburg
30 Mei 2007

Ondertussen in Wallonië ...

Wij kunnen alleen voor Vlaamse kandidaten en partijen kiezen. Maar ook in Wallonië zijn het verkiezingen voor Kamer en Senaat. En wat daar gebeurt is net zo belangrijk voor wat er te gebeuren staat na 10 juni. Daarom een blik over de raalgrens, waar we samen met ULB-politicoloog Pascal Delwilt (foto) de sterktes en de zwaktes van de verschillende politieke partijen in kaart brengen.

2 - Ecolo: "Geloofwaardigheid kwijt"

De Franstalige groenen hebben de voorbije jaren een gelijknamige evolutie gehad als Groen!, maar dan zonder herdrumatisch verlies van alle kamer- en senaatszetels in 2003. De gemeenteraadsverkiezingen waren redelijk voor Ecolo en ze zullen het wellicht nu beter doen dan in 2003. Hun sterkte hebben ze te danken aan Al Gore die het klimaat bovenaan op de politieke agenda geplaatst heeft. Hun zwakte is dat Ecolo zijn geloofwaardigheid na de regeringsafname in Verhofsstadt 1 nog niet herwonnen heeft. Na de gemeenteraadsverkiezingen werden ze op heel wat plaatsen gewipt uit de coalities. Voor de rest heeft ook Ecolo te lijden onder weinig bekende lijsttrekkers. Hun belangrijkste probleem is dat ze zeer zwak staan in Henegouwen, de grootste kiesomschrijving van Wallonië

waar negentien zetels te verdelen zijn. Bij de jongste verkiezingen verloor de PS 13 procent in Henegouwen, maar Ecolo verloor ook 2 procent! De groenen waren dus totaal niet in staat te profiteren van het verlies van de PS. Ze staan sterker in Waals-Brabant en in Namen, maar dat zijn kleine kiesomschrijvingen waar (er al) 12 procent moet halen om een zetel te veroveren. Nog een opvallend detail: er is bijfbaar, totaal geen band meer tussen Ecolo en Groen! Nog onder Verhofsstadt kwam den de groenen een taalgeringde fractie in de Kamer en profileerden ze zich uitdrukkelijk "nationaal" en tweetalig. Dat aspect is aan beide kanten totaal verdwenen.

Luc STANDAERT